

него звѣзды, кои-то си оставятъ на едно мѣсто, нарічать *неподвижны звѣзды*.

Земя-та, кој-то Господь ни отрядилъ за да живѣемъ на неј, е една отъ тѣмны-ты топкы, отъ подвижны-ты звѣзды. Слѣнце-то ни грѣе и свѣти, и то е като нѣкое огнище, около кое-то зимѣ вси ся трупамы. То е сградено другояче, а не както наша-та земя; слѣнце-то грѣе и свѣти, а земя-та чака и прѣима отъ него свѣтлинѣ и топлинѣ, и както огнь-ть не трчи да трьси хора-та за да гы сгрѣе, а тыи ся трупать около него, така и подвижны-ты топкы все ся врѣять около слѣнце-то за да ся грѣњть.

Освѣнь земљ-тѣ такыва тѣмны подвижны звѣзды има много и учени-ти сѧ гы избройли, а може-бы еще и да не сѧ избройли всичкы-ты. Нѣ прѣди да разглядамы тѣхъ дай да видимъ какво нѣщо е мѣсяцъ-ть. Баба мѣсячинка не приличя на земљ-тѣ па и не ходи като слѣнце-то и какво-то ся види, тя е и по-близу до нась, защо-то наглядъ е най-голѣма топка на небе-то.

Мѣсяцъ-ть ако да бяше отъ само-себе огненъ като слѣнце-то, той вынаги бы былъ свѣтъль плѣнъ и околчестъ; а отщо става та ніе му глядамы нѣкога само единѣ четвртина лѣскавѣ, нѣкога половина-тѣ, а нѣкога цѣло-то му тръкало свѣтло?

Види ся, че мѣсяцъ-ть ся врѣти и около земљ-тѣ и около слѣнце-то заедно сѧ земљ-тѣ, а свѣти защо-то му грѣе слѣнце и быва толкова свѣтъль, колко-то му грѣе слѣнце. Това става сѫщо така, както нощѣ глядамы отдалечь хора, сѣднѣлы около наручканъ огнь; ніе гы видимъ, защо-то имъ свѣти